

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Bp. 15, 3.2.2026

Biroul permanent al Senatului

131, 2.03.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind analiza de risc și cooperarea interinstituțională în punctele de intrare strategică ale României

Analizând propunerea legislativă privind analiza de risc și cooperarea interinstituțională în punctele de intrare strategică ale României, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr. Plx.564/15.12.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D1141/16.12.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, din următoarele considerente:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare instituirea unui mecanism integrat privind analiza de risc și cooperarea interinstituțională în punctele de intrare strategică ale României.

2. Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. **Ca observație de fond**, analizând conținutul normativ al proiectului, reținem următoarele observații și propuneri de ordin general asupra soluțiilor preconizate:

a) potrivit art. 6 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă.

Astfel, soluțiile legislative pe care le cuprinde noua reglementare impuneau o fundamentare temeinică - prin instrumentul de prezentare și motivare - care să țină seama de interesul social, politica legislativă a statului român, precum și de cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne.

Potrivit expunerii de motive, „(...) *inițiativa legislativă are ca obiect întărirea capacității statului român de a preveni și combate infraționalitatea transfrontalieră (...)*”, prin instituirea unui mecanism integrat de analiză de risc între instituțiile competente, în scopul detectării transporturilor cu risc ridicat în faza incipientă, însă nu se argumentează care sunt insuficiențele și neconcordanțele din cadrul legislativ în vigoare.

Deși, elementul central al proiectului îl reprezintă „**punctele de intrare strategică**”, în expunerea de motive nu se face nicio referire la acest element, nu sunt prezentate criteriile de încadrare ale punctelor de trecere a frontierei în această categorie, exemple tipologice cum ar fi porturi, aeroporturi sau punctele de trecere a frontierei feroviare, însoțite de date minime care să justifice această încadrare, **precum și argumentele de ce mecanismele existente în prezent nu acoperă integrarea propusă.**

În considerarea **dispozițiilor art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare**, se impunea ca instrumentul de motivare să prezinte **cerințele care reclamă intervenția normativă – cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi – și să cuprindă secțiuni distincte privind impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, subliniind implicațiile asupra legislației în vigoare, consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri, precum și măsurile de implementare, respectiv modificările instituționale pe care le presupune aplicarea noului act normativ.**

În ceea ce privește motivarea soluțiilor legislative din cuprinsul proiectelor de acte normative, Curtea Constituțională a constatat - de exemplu, prin **Decizia nr. 139/2019** - că „*sunt întemeiate și criticile formulate în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră statul de drept și, între valorile sale, principiul dreptății. Fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății*

sociale (...). Astfel fiind, Curtea reține că lipsa motivării soluțiilor legislative este de natură să aducă atingere și dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră statul de drept și principiul dreptății, în sensul argumentelor anterior prezentate”.

b) propunerea legislativă nu este redactată într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie, astfel cum prevede art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu titlu de exemplu, menționăm utilizarea sintagmelor „vulnerabilitate ridicată”, „orice locație”, „nivel ridicat de risc operativ sau economic”, „care prezintă anomalii”, „incongruențe documentare”, „efectuată exclusiv de instituțiile prevăzute la art. 3”, „entități suspecte”, „autoritatea principală responsabilă”, „sprijin analitic”, „infrastructuri logistice cu vulnerabilitate ridicată”, „sarcini administrative suplimentare”, „rezumat tehnic”, ce nu asigură normelor propuse gradul de claritate, precizie și predictibilitate adecvat stilului propriu al actelor normative.

Pentru a se asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și implicit o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acesteia să fie una de calitate. Cu privire la acest aspect, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri - de exemplu, **Decizia nr. 22/2016** statuând că „**una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative**” și că „**respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție**”.

Astfel, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale - de exemplu, **Decizia nr. 845/2020** - „*legea trebuie să întrunească cerințele de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție - claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate, iar legiuitorului îi revine obligația ca în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea acestor cerințe*”.

Analizând propunerea legislativă, considerăm că prevederile acesteia **nu respectă de calitate a legii** reținute în jurisprudența Curții Constituționale.

Totodată, este de analizat dacă prin includerea în același act normativ a unor dispoziții din domenii diferite, fără legătură între ele, sunt respectate normele de tehnică legislativă referitoare la unicitatea reglementării în materie, ca regulă de sistematizare a legislației, aspect

asupra căruia s-a pronunțat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa. Astfel, Curtea a reținut că „*prin aceste soluții legislative, legea criticată încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, prin raportare la art. 14 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit căruia «reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ», iar «un act normativ poate cuprinde reglementări și din alte materii conexe numai în măsura în care sunt indispensabile realizării scopului urmărit prin acest act»*” (Decizia nr. 727/2023).

În forma actuală, propunerea legislativă prezintă **vicii serioase de calitate a legii**, constând în: definiții cu un grad redus de precizie și previzibilitate, suprapuneri cu reglementări existente în materia controlului la frontieră și/sau vamal, fără corelări și/sau delimitări, contradicții privind impactul măsurilor, delegarea unor elemente esențiale către norme metodologice.

Aceste aspecte sunt apte să genereze **paralelism legislativ**, incoerență și impredictibilitate, ceea ce atrage riscul de neconstituționalitate din **perspectiva art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit criteriilor dezvoltate constant în jurisprudența Curții Constituționale.**

Cu titlu de exemplu, **norma propusă pentru art. 1** din proiect referitoare la realizarea **analizei operative de risc**, cooperare interinstituțională și schimbul de informații între autoritățile statului, include expres „**porturi maritime**”, dar și „**puncte de trecere a frontierei rutiere, feroviare**”, precum și „**infrastructuri logistice cu vulnerabilitate ridicată**”. Or, în această formulare, proiectul riscă să genereze **paralelism legislativ în considerarea cadrului normativ special existent** în materia trecerii frontierei și a controlului asociat, fără a stabili explicit raportul dintre reglementări: corelări, norme de trimitere, clauză „fără a aduce atingere”. Totodată, semnalăm că în această redactare se afectează coerența și previzibilitatea normei.

În ceea ce privește textul propus pentru art. 2, constatăm că acesta prezintă vicii serioase de calitate a legii, constând în: definiții cu un grad redus de precizie și previzibilitate, suprapuneri cu reglementări existente în materia controlului la frontieră și/sau vamal, fără corelări și/sau delimitări, contradicții privind impactul măsurilor, delegarea unor elemente esențiale către norme metodologice.

Normele preconizate la **art. 3 alin. (1) - (3)** pot fi interpretate ca o **reșezare a competențelor** în domenii deja reglementate frontieră,

vamă, **urmărire penală**, fără delimitarea expresă a faptului că analiza de risc și măsurile se realizează strict în cadrul competențelor existente. Această ambiguitate între „coordonare” și „atribuții” este de natură să genereze aplicare neunitară și potențiale conflicte de competență.

Cu privire la **art. 4 alin. (3)**, prin nominalizarea directă, în corpul legii, a unui obiectiv determinat, „**Porturile maritime ale României**” și respectiv „**Portul Constanța**”, în timp ce restul noțiunii rămâne definită generic ca „**orice locație**”, măresc gradul de incoerență internă și creează o soluție normativă mixtă, adică parțial „**listă**” în lege, parțial „**orice locație**”, cu impact direct asupra previzibilității și predictibilității normei.

La **norma propusă pentru art. 11** transferă în sarcina unui act infralegal, respectiv normele metodologice, elemente cum ar fi: metodologia comună, indicatorii de risc, criteriile de clasificare a punctelor vulnerabile, procedura echipelor mixte, „**regulile de predare către DIICOT**” și „**cadrul tehnic de schimb de informații în timp real**”.

În contextul în care proiectul de lege definește „**punct de intrare strategică**” într-un sens extrem de larg, respectiv ca „*orice locație*” și, totodată, include în mod explicit puncte de frontieră, această delegare amplifică imprevizibilitatea: **sfera efectivă a legii și mecanismele aplicării sunt deplasate în afara legii**, către acte subsecvente, ceea ce **contravine exigențelor de claritate și previzibilitate cerute de art. 1 alin. (5) din Constituție**.

Toate aceste aspecte sunt apte să genereze atât **paralelism legislativ**, cât și o lipsă de precizie, predictibilitate și accesibilitate a normelor propuse, ceea ce atrage riscul de neconstituționalitate din **perspectiva art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit criteriilor dezvoltate constant în jurisprudența Curții Constituționale**.

5. Analizând inițiativa legislativă și în ceea ce privește fondul reglementărilor, precizăm că, normele propuse sunt susceptibile de a încălca prevederile **art. 1 alin. (4) din Constituția României**, republicată, care consacră principiul separației puterilor în stat, precum și pe cele ale art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, în componenta privind calitatea legii.

Într-o jurisprudență constantă Curtea Constituțională a stabilit că „acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, **adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ**, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate

publică executivă.” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 494 din 21 noiembrie 2013; Decizia nr. 777 din 28 noiembrie 2017; Decizia nr. 643 din 24 septembrie 2020). De asemenea, Curtea a arătat în mod repetat că reglementarea de către Parlament a modalității de aplicare a unor legi, ori se substituie Guvernului în exercitarea atribuțiilor sale constituționale de organizare a legii este de natură să contravină „dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, Parlamentul intrând în sfera de competență a autorităților executive, singura autoritate publică cu atribuții în organizarea executării legilor, prin adoptarea actelor cu caracter administrativ” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014; Decizia nr. 970 din 31 octombrie 2007).

Or, în cazul de față, **proiectul de lege privind analiza de risc și cooperarea interinstituțională în punctele de intrare strategică ale României** reglementează într-un domeniu care aparține actelor cu caracter infralegal, respectiv cel al „(...) prevenirii și combaterii infraccionalității transfrontaliere, inclusiv a traficului de droguri, contraband, criminalitate economică, exploatarea forței de muncă și infractiunile de mediu.”, astfel încât legislativul interferează cu competențele executivului prin stabilirea unor **acțiuni concrete de aplicare a legii**, contrar normelor constituționale care dispun că legea trebuie să instituie doar principiile generale. Procedând în acest mod, prin normele propuse, se aduce atingere principiului separației puterilor în stat prin încălcarea atribuțiilor puterii executive. (Deciziile nr. 97/2008, nr. 68/2017, nr. 681/2012).

Prin urmare, în ceea ce privește obiectul de reglementare al acestui proiect, raportat la conținutul instrumentului de motivare și prezentare, respectiv cel de instituire a unui **mecanism de cooperare interinstituțională, „(...) a unui mecanism integrat de analiză de risc între instituțiile competente (...)”**, semnalăm că acestea aparțin exclusiv puterii executive, Guvernului României care, în conformitate cu prevederile art. 102 și 108 din Constituția României, republicată, are atribuții de organizare și coordonare a executării legii.

Astfel, prin reglementarea detaliată a analizei de risc precum și a cooperării interinstituționale în punctele de intrare strategică, Parlamentul a intervenit în sfera de competență exclusivă a Guvernului privind organizarea și coordonarea executării legii afectând rolul constituțional al acestuia și generând un conflict juridic de natură constituțională.

Mai mult, semnalăm faptul că, definirea și dezvoltarea **conceptului de management integrat al frontierei de stat**, în vederea îmbunătățirii capacității de a asigura un nivel înalt de securitate la frontiera externă a UE, precum și adoptării și implementării politicilor comune în domeniu se regăsește deja reglementată în **Strategia Națională de Management Integrat al frontierei de stat a României (SNMIFS) 2023 – 2027**, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 489 bis din 6 iunie 2023, aprobată prin **Hotărârea Guvernului nr. 522/26.05.2023**, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 489 din 6 iunie 2023.

Conceptul național de management integrat al frontierei s-a dezvoltat considerabil odată cu intrarea în vigoare a primei Strategii Naționale de Management Integrat al Frontierei de Stat, încă din anul 2003 și vizează abordarea domeniului frontierei de stat într-o manieră comprehensivă și exhaustivă, printr-un efort susținut al tuturor instituțiilor statului care concură la buna desfășurare a activităților la frontiera de stat și implicit la realizarea securității frontierei. Conceptul național de management integrat al frontierei aplică modelul de control al accesului pe patru niveluri care abordează măsurile care pot fi luate în interiorul, la și dincolo de granițele externe ale UE.

Strategia națională se elaborează în conformitate cu prevederile art. 3 și 8 alin. (6) din **Regulamentul (UE) 2019/18961 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de Frontieră și Garda de Coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 și ale Comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliul COM (2018) 250 din data de 14.03.2018 referitoare la Raportul privind progresele înregistrate cu privire la punerea în aplicare a Agendei Europene privind Migrația și ale proiectului de Concluzii ale Consiliului privind gestionarea europeană integrată a frontierelor (GEIF) nr. 9000/18. Documentul strategic preia informațiile specifice și adaptează prevederile naționale la cele europene aferente Strategiei tehnice și operaționale privind managementul integrat al frontierelor UE (TO EIBM) aprobată prin Decizia nr. 2/2019 din 27 martie 2019 a Consiliului de Administrație al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (FRONTEX). **Strategia națională este structurată pe 11 din cele 12 componente strategice (componenta privind cooperarea între Agențiile și instituțiile europene neavând valențe naționale, precum și pe cele trei componente generale prevăzute de art. 3 al Regulamentului EBCG și reflectă obiectivele strategice ale TO EIBM și bunele practici****

identificate în cadrul Grupului de Lucru la Nivel Înalt pentru Managementul Integrat al Frontierelor (HLIBMWG).

Strategia națională pentru managementul integrat al frontierei de stat a României 2023 - 2027 se elaborează la nivelul Ministerului Afacerilor Interne (MAI), în colaborare cu autoritățile și instituțiile implicate, se avizează de Grupul Interministerial Român pentru Managementul Integrat al Frontierei de Stat (GIRMIFS) și este aprobată prin hotărâre a Guvernului. Perioada de implementare a Strategiei naționale este 2023 - 2027, perioadă care acoperă perioada de programare a noului cadru financiar multianual al UE.

Guvernul României s-a angajat să susțină implementarea strategiei, deoarece acesta reprezintă un important demers în îndeplinirea angajamentelor asumate de România ca stat membru UE în ceea ce privește întărirea securității frontierelor externe ale UE și consolidarea securității interne a UE.

În viziunea acestui document, România va gestiona eficient trecerile frontierelor externe și interne, va avea o abordare integrată pentru provocările legate de migrație și va asigura contribuția la securitatea UE, în beneficiul său și al celorlalte State Membre (SM), precum și în ceea ce privește prevenirea și combaterea criminalității transfrontaliere grave și a terorismului.

SNMIFS 2023-2027 se fundamentează în baza priorităților stabilite prin:

- Programul de Guvernare 2021 - 2024, în special capitolul aferent MAI;

- Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2020 -2024;

- Strategia Națională privind Imigrația pentru perioada 2021- 2024;

- Strategia fiscal-bugetară pentru perioada 2023 - 2025;

- Planul Strategic Instituțional al MAI 2022 - 2025;

- Strategia tehnică și operațională privind managementul integrat al frontierelor UE (TO EIBM), aprobată prin Decizia nr. 2/2019 din 27 martie 2019 a Consiliului de Administrație al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (FRONTEX);

- Strategia pentru un spațiu Schengen mai puternic și mai rezilient, aprobată prin Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu COM 2021/277;

- Ciclul de Politici UE/EMPACT 2022 - 2025. La elaborarea Strategiei naționale au fost luate în considerare, în principal, atât prevederile documentelor europene în domeniu, cât și prevederile documentelor naționale strategice și programatice, precum și cadrul normativ național incident, urmărind o abordare sinergică.

Cadrul legislativ este completat de **Hotărârea Guvernului nr. 943/2001 privind înființarea Grupului Interministerial Român pentru Managementul Integrat al Frontierei de Stat (GIRMIFS)**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, act normativ care la art. 3 prevede autoritățile și instituțiile publice abilitate să întreprindă activități în acest domeniu.

Conform **SNMIFS 2023-2027**, la nivel național, toate instituțiile, structurile și autoritățile implicate în activitățile din domeniul managementului integrat al frontierei colaborează în baza **actelor normative de organizare și funcționare proprii și a protocoalelor de cooperare**, iar acțiunile comune sunt coordonate, astfel încât să nu existe suprapuneri de competențe sau autoritate.

De asemenea, pentru desfășurarea optimă a activității de **analiză a riscurilor**, la nivelul Poliției de Frontieră Română funcționează unități de analiză la nivel central (IGPF), regional (ITPF-uri și Garda de Coastă) și teritorial (SPF-uri). Aceste unități își desfășoară activitatea în conformitate cu Modelul European Comun Integrat de Analiză a Riscului (CIRAM 2.0). Activitatea de analiză a datelor și informațiilor prelucrate privind infraționalitatea se desfășoară la nivel strategic, operațional și tactic.

La nivel strategic, **analizele de risc** sunt realizate de specialiști ai IGPF pe baza datelor cantitative și calitative colectate de la structurile teritoriale ale PFR, art. 4 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare, a informațiilor cuprinse în produsele analitice diseminate de Agenția **FRONTEX** statelor membre, a statisticilor ce conțin indicatorii FRAN și date privind fraudă documentară, raportate lunar de statele membre UE, statistici implementate de state terțe din zona Balcanilor de Vest în platforma SAS în cadrul Operațiunilor FRONTEX, a rapoartelor transmise de ofițeri detașați în operațiuni internaționale și a datelor statistice raportate de statele terțe vecine, precum și surse deschise de informare.

În concluzie, relevăm că, în ceea ce privește competența de legiferare a Parlamentului, Curtea Constituțională a reiterat considerentele de principiu statuate în jurisprudența sa anterioară, începând cu **Decizia nr. 600/2005**, și a reținut că **„legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă**

sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. (...)”.

Semnalăm că, în aplicarea SNMIFS 2023 - 2027, există un fond legislativ cuprinzător și coerent, sens în care exemplificăm:

1. Strategia Tehnică și Operațională pentru managementul integrat al frontierelor europene, aprobată prin Decizia nr. 2/2019 din 27 martie 2019 a Consiliului de Administrație al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (FRONTEX);

2. Strategia pentru un spațiu Schengen mai puternic și mai rezilient, aprobată prin Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu COM 2021/277;

3. Ciclul de Politici UE/EMPACT 2022-2025;

4. Strategia ANAF;

5. Codul penal;

6. Codul de procedură penală;

7. Codul silvic;

8. Codul vamal;

9. **Legea nr. 76 din 3 aprilie 2023 privind organizarea și funcționarea Sistemului informatic național de semnalări și participarea României la Sistemul de informații Schengen, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România;**

10. Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

11. Legea nr. 300/2022 privind stabilirea cadrului organizatoric în scopul operaționalizării la nivel național a Sistemului de intrare/ieșire și a Sistemului European de informații și de autorizare privind călătoriile;

12. Legea nr. 56/2018 privind cooperarea autorităților publice române cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol);

13. Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

14. Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

15. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române;

16. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

17. **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, cu modificările și completările ulterioare;**

18. **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;**

19. Ordonanța Guvernului nr. 30/2013 pentru crearea cadrului instituțional necesar în vederea funcționării Centrului Sud - Est European de Aplicare a Legii;

20. HCSAT nr. S-84/2008 privind Regulamentul de organizare și funcționare a platformei comune de radiocomunicații mobile digitale în standard TETRA și Planul de măsuri referitor la realizarea și dezvoltarea la nivel național a platformei comune de radiocomunicații mobile digitale în standard TETRA;

21. Ordin MAI nr. 49/2022-MMAP nr. 831/2022 privind stabilirea punctelor de trecere a frontierei de stat pentru transferurile de deșeuri și mărfuri/bunuri second-hand, cu modificările și completările ulterioare;

22. **Regulamentul (UE) 2018/1862 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, de modificare și de abrogare a Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1986/2006 al Parlamentului European și al Consiliului și a Deciziei 2010/261/UE a Comisiei;**

23. **Regulamentul (UE) 2016/339 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen);**

24. Regulamentul (UE) 2018/1861 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen (SIS) în domeniul verificărilor la frontiere, de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și de modificare și abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1987/2006;

25. Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011 (consolidat la 9 octombrie 2018);

26. Regulamentul (UE) 2017/2225 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 în ceea ce privește utilizarea Sistemului de intrare/ieșire;

27. Regulamentul (UE) nr. 1856/2019 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Frontierele Europene și Garda de Coastă și abrogarea Regulamentului UE nr. 1052/2013 și 2016/1624;

28. Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018 de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1077/2011, (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 și (UE) 2017/2226.

În concluzie, apreciem că soluțiile legislative preconizate sunt afectate de vicii de neconstituționalitate prin încălcarea principiului legalității consacrat de **art. 1 alin. (5) din Constituție**, în componenta privind calitatea legii.

*

* *

Având în vedere cele expuse mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată în forma propusă.

PRESEDINTE
[Redacted]
Florin IORDACHE
[Redacted]

București
Nr. 14/12.01.2026